

Telegraful Român

Organ național-bisericesc. — Intemeiat în 1858 de Mitropolitul

Onor. Asociațiunea pentru literatura română și cultura poporului român
Str. Șaguna 8 Sibiu

Abonamentul: pentru parohii cl. I Lei 7000.— cl. II Lei 5000.— cl. III Lei 3000.— Particulari Lei 7000.— Autorități și străinătate Lei 15.000.— De sprijin Lei 20.000.—	Articole și corespondențe se adresează REDACȚIEI Telegraful Român Sibiu strada Mitropoliei Nr. 45. — Articole nepublicate nu se înapoiază. — Scrisori nefrancate se refuză.	Prețul inserțiunilor un cm. ² 20 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabat corespunzător	Abonamentele și inserțiunile se adresează ADMINISTRAȚIEI foii Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45
--	---	---	--

PASTORALĂ DIN PARTEA SFÂNTULUI SINOD

al Bisericii ortodoxe române către toți fiii duhovnicești

Nicodim

Din mila lui Dumnezeu Arhiepiscop al Bucureștilor, Mitropolit al Ungrovlahiei, Patriarh al României, locțiitor al Cezareei Capadochiei și președinte al Sfântului Sinod.

Tuturor binecredincioșilor creștini ai sfintei noastre Biserici ortodoxe române, har și pace dela Dumnezeu, Părintele cel ceresc, iar dela Noi arhierescă binecuvântare.

Iubiți fii duhovnicești,

Dela ultima întâlnire a Sfântului Sinod al Sfintei noastre Biserici autocefale Ortodoxe Române, întâmplări mari s'au rânduie una după alta în viața Țării și a poporului nostru. Ca păstorul cel mai înalt al Sfintei noastre Biserici, pe lângă cele ce vi le-am împărtășit până acum, având de astă dată pe membrii Sfântului Sinod întruniți la reședința noastră din București și primind întreg consimțământul Prea Sfinților Lor la cele ce avem a vi le spune, nu putem să nu vă adresăm un cuvânt de învățătură, pentru a lămuri pe fiecare cum privește Sfânta noastră Biserica întâmplările prin care am trecut și starea adusă de ele în viața noastră a tuturor.

Cel dintâi și cel mai de seamă eveniment petrecut în acest răstimp a fost schimbarea hotărâtoare în politica Țării noastre înfăptuită la 23 August 1944. Prin fapta din acea zi, Țara noastră a rupt lanțurile care o țineau legată de Germania și a trecut de partea Statelor Aliate, care luptau în războiul care s'a îcheiat, pentru libertatea popoarelor. Armata noastră de abia a așteptat acest semnal, ca să se alătore armatelor aliate în lupta împotriva acelor care și în războiul trecut, și în cel de acum, urmăreau scopuri vrăjmașe intereselor neamului nostru. Schimbarea s'a făcut fără turburări, pentru că tot poporul o doria demult, suferind de legătura nefirească ce-i fusese impusă sub apăsarea armatei germane.

Dar curajul de a fi adus la îndeplinire această dorință ce trăia în toți, luând asupra sa toată primejdia ce ar fi putut izvorî dintr'o asemenea faptă, a fost a tânărului, înțeleptului și iubitorului de neam Rege al nostru MIHAI I. Lui trebuie să-i păstrăm întreaga recunoștință pentru izbăvirea Țării noastre din nenorocirile fără pereche ce ar fi trebuit să le îndurăm în cazul că n'ar fi purces la această faptă. De asemenea gândul nostru trebuie să se îndrepte plin de mulțumire și laudă către toți cei ce L-au ajutat la săvârșirea acestei mari și izbăvitoare fapte, în deosebi însă către scumpa noastră oștire, care, după ce a sângerat din greu și cu silă mare

împotriva Uniunii Sovietice, s'a aruncat cu tot avântul alături de vitezele armate sovietice, împotriva adevăraților dușmani ai noștri și ai tuturor popoarelor din Europa, ajutând cu jertfe mari de oameni biruința dreptății și libertății tuturor.

De sigur că actul dela 23 August și eliberarea noastră, urmată numai de puțin după aceea, nu ar fi fost cu puțință fără marile biruințe ale armatelor rusești asupra armatelor germane. De aceea nu putem să nu pomenim cu laudă și admirație de isprăvile acestor glorioase armate și să nu ne arătăm recunoștința pentru sângele ce l-au vărsat pentru liberarea Ardealului de Nord de sub jugul hortic. Un rol foarte însemnat l-au avut la slăbirea și înfrângerea forței militare germane și armatele celorlalte Puteri Aliate, America și Anglia, cărora poporul nostru le păstrează și acum, ca și în trecut, o deosebită cinstire și dragoste.

Condițiile, pe temeiul cărora s'a încuviințat Statului nostru să iasă de sub osânda unui popor dușman al aliaților și să primească iarăși Ardealul de Nord, răpit prin arbitrajul dela Viena, au fost stabilite în Armistițiul pe care Țara noastră l-a încheiat la 12 Septembrie 1944 cu Puterile Aliate. Chiar dacă unele puncte din acel armistițiu ni s'ar părea grele, să ne gândim că ele sunt cu mult mai ușoare față de ce am fi avut de suportat dacă nu l-am fi încheiat, ci am fi purtat războiul până l-am fi pierdut alături de Germania. Însă îndată ce am iscălit acel armistițiu, suntem dator să împlinim obligațiunile ce ni le-am luat prin el, căci e o chestiune de onoare să ne ținem de cuvântul dat, iar împlinirea lor e o condiție pentru bunele raporturi de prietenie cu Marele Stat vecin din Răsărit. Sfântul Sinod, convins de omenia și simțul de onoare al poporului nostru, adresează un călduros apel către toți fiii Bisericii, să sprijinească acțiunea organelor pe Stat pentru împlinirea condițiilor Armistițiului. Sarcinile împlinirii Armistițiului trebuie să fie purtate de toți fiii neamului, căci neamul întreg se bucură de elbe area Ardealului de Nord și se va bucura de pașnica dezvoltare de care vom

avea parte după împlinirea Armistițiului. Cu toții trebuie să răscumpărăm viitorul neamului prin încordările noastre de azi.

Al treilea și cel mai de seamă eveniment petrecut în ultima vreme este încheierea războiului cu biruința Puterilor Aliate. Dând laudă lui Dumnezeu că a pus capăt crâncenului măcel care a secerat milioane de vieți omenesti nevinovate și a lăsat pe urma lui lacrimi și lipsuri grele, nu putem să nu vedem că biruința Puterilor Aliate însemnează biruința democrației. Acest fapt trebuie să ne umple de bucurie, căci democrația este cea mai frumoasă idee politică și cea mai potrivită cu Evanghelia, pentru că ea pune prețul cel mai mare pe om, pe libertate și pe datoria fiecăruia de a ne îngriji de soarta lui.

În democrație nu se mai împart omenii în îndreptățiți și neîndreptățiți, în vrednici de cinste și în vrednici de ocară, în fericiți posesori de bunuri nenumărate și pururea lipsiți, ci toți sunt chemați să se bucure de cinste, de aceleași drepturi și de împărtășire dreaptă la bucuriile vieții. Democrația însemnează dreptul tuturor popoarelor și tuturor oamenilor la libertate, la dreptate și egalitate, după vrednicia lor. Această idee frumoasă și mare alcătuiește miezul Chartei dela San Francisco — și noi avem nădejde că marile națiuni vor căuta să dea o aplicare cât mai sinceră și mai deplină, care să chează pacea cea dreaptă între statele și popoarele lumii, fie mari, fie mici.

Biserica Ortodoxă Română are temeiuri deosebite să salute biruința ideilor democratice, dat fiind caracterul democratic păstrat în învățăturile morale și în organizația ei. Chiar în cursul anilor de dictatură ea a luptat să-și păstreze organizația democratică, menținând corporațiile reprezentative și sistemul de alegere în așezarea rândurilor ei, chemând alături pe preot și poporul dreptcredincios să-și spună cuvântul.

De aceea avem motive să ne bucurăm că aceste idei au ajuns la biruință și în viața statului nostru și se cuvine să le dăm tot sprijinul ca ele să rămână la conducere. Guvernul de azi al Țării, ca și oricare altul, este dator să-și deie toate silințele ca să pună Țara la pas cu lumea de azi, s'o împrietenească cu națiunile biruitoare și să o încadreze în societatea statelor în care voința poporului e respectată și luată în seamă după învățăturile democrației. Pentru aceste motive, îndemnăm binecredinciosul nostru popor să fie cu ascultare față de conducerea Țării, sprijinind-o în silințele ei de a învinge greutățile timpurilor de față, de a conduce corabia Statului nostru spre limanul libertății și al independenței și spre binele tuturor cetățenilor lui.

La sfârșitul pe care Onoratul

Guvernul le face pentru a strânge legăturile de prietenie între Țara noastră și Uniunea Sovietică, Biserica înțelege să-și adauge lucrarea sa prin legăturile pe care caută să le închege tot mai mult între ea — ca Biserica autocefală — și între Biserica autocefală pravoslavnică Rusă — și prin aceste între sufletul celor două popoare. În acest scop ne vom năzu să facem schimb de cărți cu Biserica rusă, de tineri cari se pregătesc pentru ta na preoției, de vizite dela unii la alții, pentru a spori cât mai mult dragostea între popoarele noastre de aceeași credință.

Având încredere că voi toți, iubiți fii duhovnicești ai noștri, cugețați la fel cu noi și veți sta alături de Guvernul Țării, în străduințele închinete binelui obșteșc al neamului, vă împărtășesc arhierescă noastră binecuvântare, așteptând dela Dumnezeu binecuvântările unei păci drepte și care să ne chează viitorul nostru ca Neam și Țară.

† NICODIM

Patriarhul României
Președinte al Sfântului Sinod

Lucrările Sfântului Sinod

În zilele de 30 și 31 Iulie 1945 s'a desfășurat, la București, sesiunea sf. Sinod. După doxologie a urmat cuvântul de deschidere al I. P. S. Patriarh Nicodim. Din partea Guvernului au fost prezenți P. C. Părinte C. Burducea, ministrul Cultelor și dl prof. P. Constantinescu-Iași, ministrul propagandei, cari au roșit cuvinte de apreciere dreaptă pentru atitudinea Bisericii ortodoxe române în împrejurările actuale.

Sf. Sinod a desbătut probleme însemnate, vizând cu deosebire următoarele:

Să se intervină pentru modificarea legii de pensionarea preoților, în sensul că aceasta — pensionarea — să se facă numai la cerere sau în cazul când Chiriarii apreciază că slujirea altarului nu le mai e posibilă din motive bine întemeiate (boli, bătrânețe, etc.);

Profesorii de religie nehirotoniți vor mai putea funcționa cel mult un an, după care, dacă nu vor intra în preoție, urmează să renunțe la catedre;

S'a discutat în principiu și problema învățământului teologic, sugerându-se ca acesta să treacă în seama Bisericii, care să îngrijască de organizarea, supravegherea și îndrumarea lui. Deocamdată să se treacă la organizarea învățământului teologic, elaborându-se o lege în acest sens.

I. P. S. Patriarh Nicodim să dea o pastorală în numele Sf. Sinod, care să precizeze atitudinea Bisericii față de ultimele evenimente din Țara noastră (publicăm pastorala în fruntea ziarului);

O delegație, împreună cu P. C. Pr. C. Burducea, ministrul Cultelor, să se prezinte la dl ministru al Culturii Naționale, Ștefan Voitec, spre a susține, în numele Sf. Sinod, importanța învățământului religios în școală în două ore săptămânale pentru fiecare clasă.

Sf. Sinod a aprobat ridicarea I. P. C. Arhimandrit Teodor Scorobef în treapta arhieriei.

